

2^η Εξόρμηση του Φ.Ο.Σ. στα καμένα της Πάρνηθας

Αποστολή εξετελέσθη !

Ο καιρός αυτή τη φορά ήταν σύμμαχος. Στην προηγούμενη εξόρμηση, στις 7/11/2015, λόγω των άσχημων καιρικών συνθηκών, η εκδρομή ουσιαστικά αναβλήθηκε και μόνο μία μικρή ομάδα του Φ.Ο.Σ. έκανε σχετικές προκαταρκτικές παρατηρήσεις στο θέμα της εκτίμησης της επιτυχίας των αναδασώσεων που έγιναν σε καμένα της Πάρνηθας. Τώρα, η ανταπόκριση των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας και κυρίως των φοιτητών στην εκδρομή αυτή ήταν πολύ ικανοποιητική. Στις 8:30 το πρωί συναντηθήκαμε έξω από το εκκλησάκι της Αγίας Τριάδας και σύντομα ορισμένοι κινηθήκαμε προς το χώρο στάθμευσης του τελεφερίκ, όπου ανταμώσαμε όσους φοιτητές ανέβηκαν στο βουνό χρησιμοποιώντας το. Μεγάλη παρέα πια, κατευθυνθήκαμε προς το

Φωτογραφία: Ε. Πάνου

Παλιοχώρι απ' όπου θα ξεκινούσε η πορεία μας. Ο καθηγητής Νίκος Εμμανουήλ, γνώστης της Πάρνηθας όπως και όλων των ορεινών όγκων της Ελλάδας, λόγω απουσίας του στο εξωτερικό, δεν ήταν μαζί μας

ωστόσο είχε φροντίσει ήδη με την πρώτη εξόρμηση στα καμένα, αλλά και πριν λίγες μέρες με την Ελένη Πάνου, να καθορίσει μαζί της την τελική διαδρομή που θα ακολουθούσαμε και τα πεδία στα οποία θα ελέγχαμε την εξέλιξη των δενδροφυτεύσεων. Τρία όμως μέλη του Δ.Σ. του Φ.Ο.Σ.: η Αναπληρώτρια Πρύτανη Μαρία Καψοκεφάλου, ο Αναπληρωτής Καθηγητής Διονύσης Καλύβας και ο γυμναστής Δημήτρης Δανίτσας, έδωσαν το παρών.

Ακολουθήσαμε το δρόμο προς το διάσελο του Πανός (βλ. ανηρτημένο κείμενο προηγούμενης περιγραφής) και με κατεύθυνση βορινή, περπατήσαμε αρχικά στην άσφαλτο μέχρις ότου συναντήσαμε το πρώτο πεδίο δεξιά μας, που έγιναν και οι πρώτες μετρήσεις. Οι

Φωτογραφία: Ε. Πάνου

σχετικοί πίνακες καταγραφής μοιράσθηκαν και όλοι, φοιτητές και μη, με ενθουσιασμό ξεχύθηκαν να προσδιορίσουν αριθμητικά και ανά είδος φυτού την επιτυχία της αναφύτευσης. Συνεχίσαμε στην περιοχή της Πλατάνας όπου είχαμε

καθορίσει το δεύτερο πεδίο παρατηρήσεων κι έτσι φτάσαμε στη διασταύρωση που, χωματοδρομος πλέον, συνεχίζει με δυτική κατεύθυνση προς τη Ντράσιζα. Ανηφορίσαμε για λίγο στην Πλατυβούνα όπου και είχε ορισθεί το τρίτο πεδίο παρατηρήσεων.

Φωτογραφία: Ε. Πάνου

Φωτογραφία: Ε. Πάνου

Τρομαγμένα ελάφια μας υποδέχθηκαν, τρέχοντας προς τα βράχια της κορυφής αυτής. Κατηφορίσαμε πάλι στο χωματοδόρο και φτάσαμε σε όμορφο ξέφωτο, στη Ντράσιζα, που

τρεις νερόλακκοι ντύνουν το πράσινο ταπέτο που σχηματίζει η νέα φθινοπωρινή βλάστηση, θυμίζοντάς μας ότι στα χαμηλά και πιο νότια βουνά της χώρας μας, το φθινόπωρο ουσιαστικά είναι μία δεύτερη άνοιξη,

Φωτογραφία: Β. Κουτσούκος

μετά την καταλυτική ξηρασία που επικρατεί το καλοκαίρι. Αγέλες ελαφιών εξακολουθούν να μας συνοδεύουν σε όλη τη διαδρομή μας, πάντα από απόσταση ασφαλείας!

Από το σημείο με τις μικρές λιμνούλες όπου τα ίχνη των σπηλιόφρων ζώων είναι έντονα, ακολουθήσαμε μικρό χορταριασμένο μονοπάτι προς τα δυτικά. Αξίζει εδώ να σημειωθεί, ότι αναγνωρίσαμε και ίχνη λύκων

Φωτογραφία: Ε. Πάνου

Φωτογραφία: Ε. Πάνου

στη λάσπη, γεγονός που συνδυαζόμενο με πολλά κόπρανα μεγάλων σαρκοφάγων ζώων

Φωτογραφία: Ε. Πάνου

και σκορπισμένα οστά ελαφιών που σε αρκετά σημεία βρήκαμε, καταδεικνύουν ότι πλέον η εμφάνιση των λύκων, μετά από πολύ μακριά απουσία στην Πάρνηθα είναι γεγονός, κάτι που συμβαίνει και σε άλλα κοντινά βουνά, όπως ο Κιθαιρώνας.

Τα κούμαρα και τα βατόμουρα άφθονα και γευστικά ιδιαίτερα για όσους τα δοκίμασαν για πρώτη φορά. Τα φυτά αυτά, όπως και άλλα της μακίας βλάστησης (και συγκεκριμένα τα πλατύφυλλα αείφυλλα)

έδειχναν καθαρά ότι σε σχέση με άλλα είδη πλην της πεύκης, έχουν ανακάμψει μετά από την πυρκαγιά. Η αναπάντεχη συνάντησή μας με μία οχιά (*Vipera ammodytes*), που

φοβισμένη διέσχισε το μονοπάτι μπροστά μας, μαζί με τη συχνή παρουσία σαυρών *Podarcis erhardii*, αλλά και ασπονδύλων (εντόμων Scarabaeidae, Staphylinidae, Silphidae, Tettigoniidae, αραχνών, κ.ά.) μας

δίνει το μέτρο της επανεμφάνισης της πανίδας, ακόμη κι εκείνης που, όπως τα ερπετά, λόγω της αργής κίνησής τους, θα είχε ιδιαίτερα επηρεασθεί από την καταστρεπτική φωτιά του 2007.

Είχε φτάσει πια απόγευμα όταν, παρά την επιμονή πολλών -ιδίως των φοιτητών- να

συνεχίσουμε το μονοπάτι για να φτάσουμε σε λόφο απ' όπου θα βλέπαμε το οροπέδιο των Δερβενοχωριών, με τα χωριά Σκούρτα, Στεφάνι, Πρασινάδα, Πύλη, Πάνακτος, αποφασίσαμε, για διατηρήσουμε τη συνοχή της ομάδας, να επιστρέψουμε.

Η πορεία της επιστροφής μας ήταν η ίδια, μόνο που φτάνοντας στο διάσελο του Πάνου, κατευθυνθήκαμε δεξιά και μετά από περίπου 15' αρχίσαμε να κατεβαίνουμε απότομη βουνοπλαγιά,

όπου και το τέταρτο πεδίο παρατηρήσεων, φτάνοντας με κάποια δυσκολία στη βάση της. Πλέον, άρχισε η ανάβαση στην απέναντι πλαγιά (πέμπτο πεδίο παρατηρήσεων), φτάνοντας τελικά στον

περιφερειακό δρόμο της Πάρνηθας, όπου κουρασμένοι από την πολύωρη πορεία μας, νιώθαμε ταυτόχρονα ικανοποίηση βλέποντας απέναντί μας την ατέλειωτη πλαγιά που πριν από λίγο κατεβήκαμε.

Φτάνοντας πλέον στο Παλιοχώρι απ' όπου και είχαμε ξεκινήσει και πριν επιβιβαστούμε στα αυτοκίνητά μας, είχαμε τη χαρά, με την καθοδήγηση του καθ' ύλην αρμοδίου γυμναστή μας Δημήτρη Δανίτσα, και με πρώτους ... διδάξαντες την Αντιπρύτανη Μαρία Καψοκεφάλου

Φωτογραφία: Ε. Πάνου

και τον ... σκληροτράχηλο Πρύτανη Γιώργο Παπαδούλη, να επιδοθούμε

Φωτογραφία: Ε. Πάνου

με πολύ κέφι σε ασκήσεις διατάσεων, που αποδείχθηκαν

ουσιαστικές, ως αποθεραπεία για την αποφυγή των συμπτωμάτων της όλης προσπάθειάς μας.

Τελειώνοντας την περιγραφή μας, δεν μπορεί παρά να ευχαριστήσουμε το φίλο του Συλλόγου Γιάννη Μπακάλη, που μας γοήτευσε με τα δημοτικά τραγούδια του, που για μια ακόμη φορά αγκάλιασαν ένα σκηνικό ορεινής φύσης της χώρας μας.

Με την πορεία αυτή, η Πάρνηθα απέδειξε ότι, παρά τις πληγές της, παραμένει όμορφη, ικανή να δώσει αισιοδοξία σε όλους και ιδιαίτερα στα νέα παιδιά, τους φοιτητές, που ήρθαν κοντά της ενώ ήξεραν ότι θα περιδιαβάσουν μια καμένη περιοχή, που πλέον σχεδόν κανείς δεν καταδέχεται ή στεναχωριέται να επισκεφθεί. Μόνο στο δασωμένο τμήμα της Πάρνηθας συρρέουν οι επισκέπτες, αγνοώντας έτσι το

μεγαλύτερο και, γιατί όχι πιο ενδιαφέρον μέρος του βουνού, όπου αμέριμνα τα ζώα και τα φυτά μπορούν ανεμπόδιστα, χωρίς την ανθρώπινη παρουσία, να στολίζουν.

Φωτογραφία: Β. Κουτσούκος